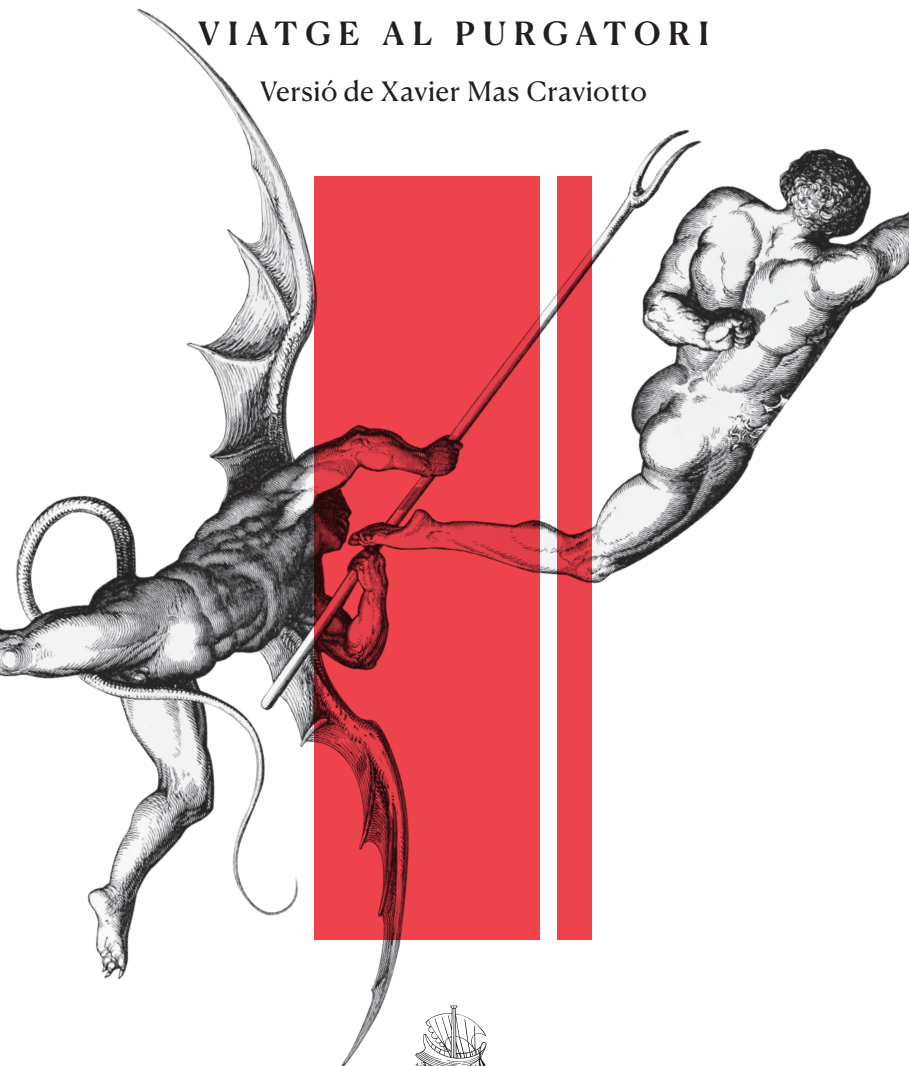

RAMON DE PERELLÓS

VIATGE AL PURGATORI

Versió de Xavier Mas Craviotto

EDITORIAL BARCINO · TAST DE CLÀSSICS

VIATGE AL PURGATORI

RAMON DE PERELLÓS

VIATGE AL PURGATORI

Versió de Xavier Mas Craviotto

EDITORIAL BARCINO · TAST DE CLÀSSICS

www.editorialbarcino.cat

TAST DE CLÀSSICS, 26

Primera edició: maig de 2025

© de la traducció i de la introducció, Xavier Mas Craviotto, 2025
© dels fragments en català antic, David Guixeras, 2025, a partir de
l'edició de Ramon Miquel i Planas

Reservats tots els drets d'aquesta edició:
EDITORIAL BARCINO, SA
Carrer dels Almogàvers, 214-218, 08018 Barcelona
www.editorialbarcino.cat
Edició núm. 917

Disseny de coberta: Duró Studio
Il·lustració de coberta: *Inferno*. © duncan1890/iStock
Correcció de l'original: David Guixeras
Correcció de proves: Maria Toldrà
Preimpresió: Tono Cristòfol
Impressió: Gràfiques Ortells, SL

Dipòsit legal: B 5974-2025
ISBN: 978-84-16726-37-0

Aquest llibre està imprès sobre papers provinents de boscos
certificats FSC® ben gestionats i altres fonts controlades.

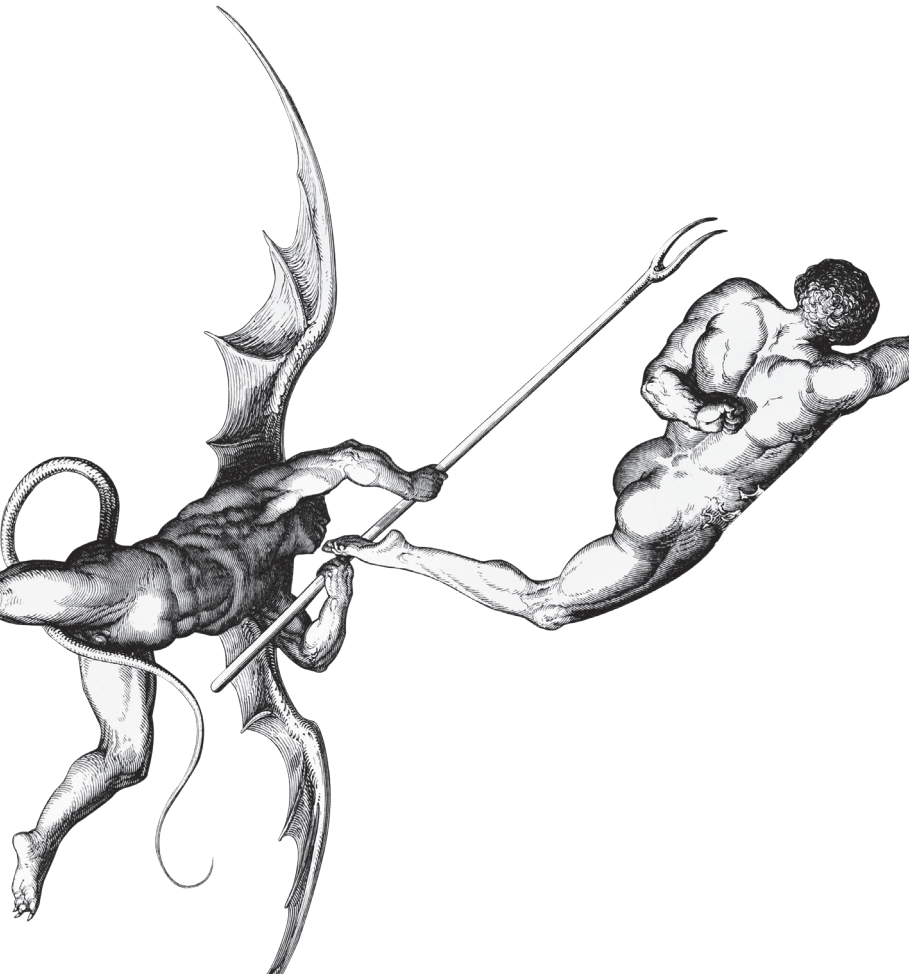

ÍNDEX

Pròleg.....	7
Per saber-ne més. Bibliografia.....	25
<i>Viatge al Purgatori</i>	27
Versió original en català antic.	
Paràgrafs inicials.....	83

PRÒLEG

En una carta del 13 d'agost de 1386, Joan, aleshores encara infant de la Corona d'Aragó, va demanar al vescomte Ramon de Perellós i de Roda, un dels seus homes de confiança i autor del text que llegireu, que li aconseguís tota la informació que pogués sobre un cavaller que suposadament havia anat al Purgatori de Sant Patrici i sobre tot el que hi havia vist: «Us preguem que ens feu arribar per escrit, a través d'una persona de confiança, tota relació d'aquell cavaller que dieu que ha entrat al Purgatori de Sant Patrici que expliqui el que hi ha vist i el que li ha passat en aquest Purgatori, perquè desitgem molt saber-ho». En aquesta carta, l'imminent rei Joan I, de qui sabem que tenia un gran interès per la literatura i les belles arts —d'aquí el sobrenom de «l'Amador de la Gentilesa»—, així com

per qüestions de caràcter esotèric, es refereix amb tota seguretat a un cavaller irlandès anomenat Owein. Es deia que aquest cavaller havia viatjat al Purgatori de Sant Patrici i havia vist amb els seus propis ulls els turments que s’hi infligien als pecadors, dels quals ell va poder deslliurar-se invocant Jesucrist. El viatge d’Owein va ser recollit al *Tractatus de Purgatorio Sancti Patricii*, a finals del segle XII, per un monjo anglès que signava com a H. de Saltry. Sembla que aquest text llatí va tenir prou difusió en el món cristià i va ser traduït a diverses llengües vulgars, d’entre les quals s’hi compten el català i el francès, i és probablement aquesta darrera versió la que Ramon de Perellós va fer arribar a l’infant Joan. I no només això: aquesta versió francesa en prosa és també la font en què Perellós va basar-se per escriure el seu *Viatge del vescomte Ramon de Perellós i de Roda fet al Purgatori nomenat de Sant Patrici*, fins al punt que alguns dels passatges no són sinó la traducció literal al català del text en francès, per bé que hi intercala aportacions originals amb un fi pràctic, personal i polític que detallarem més endavant.

Els darrers anys del regnat de Joan I van veure’s travessats per una greu crisi econòmica i política d’abast europeu —si bé va ser especialment dura a la Corona d’Aragó— que va posar en qüestió el paper del mo-

narca. Malgrat aquest context advers, el rei Joan I no s'estava de continuar organitzant partides de caça —una altra de les seves grans aficions, que va valer-li també el sobrenom d'«El Caçador»— i dilapidant les arques reials en diversos objectes de valor i nombroses activitats sumptuàries, com l'art i la música, amb les quals, juntament amb la seva esposa, Violant de Bar, gaudia d'una vida cortesana plena de luxes i superfluitats. En un moment d'acusada precarietat econòmica, aquesta despesa immoderada, juntament amb una pèssima gestió administrativa i una marcada desconexió amb la realitat de fora de la cort —no sense motiu l'anomenaven també «Joan el Descurat»—, va desencadenar tensions internes que van fer trontollar l'estabilitat del govern. El monarca tampoc controlava els seus consellers i oficials, la qual cosa va donar via lliure a la corrupció i a la malversació. Això va fer que, a principis de l'any 1396, els consells de les principals ciutats de la Corona, com Barcelona i València, presentessin un memorial de greuges dirigit a Joan I i als seus administradors amb l'objectiu no només de pressionar el monarca perquè reprengués el control de la situació, sinó també de denunciar l'administració negligent, la corrupció, els suborns, els espolis i altres pràctiques abusives dels seus col·laboradors més íntims. A aquests darrers també se'ls acusava d'haver

malversat fons públics a través del mercader piemontès Luchino Scarampi, un dels principals agents financers del rei Joan. L'acusació girava entorn d'un desviament de diners —amb la connivència dels oficials i consellers del rei— que hauria servit per contractar una companyia de mercenaris perquè fessin incursions i saquejos al nord del Regne d'Aragó i envaïssin el Principat a través del Rosselló. En aquestes circumstàncies tan delicades, el 19 de maig de 1396, el rei va morir sobtadament en una partida de caça als boscos de Foixà, a prop de la Bisbal de l'Empordà, i va ser succeït al tron pel seu germà Martí, perquè en aquell moment no tenia descendència masculina.

Ben poc després de la mort del rei, el 2 de juny de 1396, per ordre de la reina Maria de Luna, esposa del nou monarca Martí I l'Humà, es va iniciar un important procés contra els consellers i privats del rei. Entre els processats, hi havia figures com Bernat Metge i també el nostre autor, Ramon de Perellós, de qui es deia que havia cobrat fins a 4.000 florins del comte Mateu I de Foix, en part per vetllar que la infanta Joana d'Aragó i d'Armanyac, filla del rei Joan I i esposa del comte, no renunciés als seus drets successoris després de la mort del seu pare. Si bé és cert que la majoria dels acusats van acabar sent absolts de tots aquests greuges polítics que se'ls imputaven, els con-

**VIATGE
AL PURGATORI**

In nomine sancte et individue Trinitatis. Amen.* L'any de la nativitat de nostre senyor Jesucrist 1397, la vigília de la Mare de Déu de Setembre, amb la benedicció del papa Benet, jo, Ramon, vescomte de Perellós i de Roda i senyor de la baronia de Ceret per la gràcia de Déu, vaig sortir de la ciutat d'Avinyó per anar al Purgatori de Sant Patrici.

Com que tots els homes d'aquest món desitgen saber coses estranyes i meravelloses, que, per naturalesa, són més plaents que les que es poden conèixer d'haver-ne sentit a parlar, és per això que jo, que de jove em vaig educar amb Carles, rei de França, amb qui el meu senyor pare, que era el seu almirall i

* En nom de la santa i indivisa Trinitat. Amén.

camarlenc, em va deixar en aquella cort amb tots els escuders i cavallers del seu regne i altres regnes cristians, volia conèixer totes les coses del món que eren meravelloses, veritables i estranyes, ja que allà se'n sentien de molts llocs diferents, i tenia moltes ganes de conèixer de primera mà tot allò que havia sentit a dir per boca de diversos cavallers i altra gent. De seguida vaig començar a buscar les aventures del món per totes les terres de cristians i d'infidels, tant de sarraïns com d'altres sectes que hi ha pel món, on fos possible anar. És així com, per la gràcia de Déu, he arribat a veure la gran majoria de coses estranyes i meravelloses que havia sentit a dir, tant en terra com en mar, i puc donar fe de tot el que he vist. He suportat grans perills, despeses i penalitats, tant en terra com en mar, i tant en terres d'infidels com de cristians, però no penso explicar-les totes, perquè no fan al cas amb el que vull narrar, que és el viatge al Purgatori de Sant Patrici, el qual es troba a les terres d'Irlanda. Amb l'ajuda de Déu, he fet i acomplert aquest viatge com ningú n'ha fet cap d'igual des de la mort de sant Patrici.

I això és el que explicaré de principi a fi en quatre parts: en primer lloc, per què sant Patrici va descobrir el Purgatori; en segon lloc, on està situat; en tercer lloc, per què vaig prendre la decisió d'entrar-hi; en

quart lloc, el que hi vaig veure i trobar, sempre que pugui revelar-ho, perquè hi ha coses que podria explicar que no són gens agradables ni convenients per a Déu, i no vol que les reveli pels perills que se'm podrien presentar tant a mi com a aquells que les saben, la qual cosa seria irreparable.

En l'època en què sant Patrici predicava el sant evangeli a Hibèrnia, que nosaltres anomenem Irlanda, i la seva predicació es va anar consolidant gràcies a meravellosos miracles de Nostre Senyor, es va adonar que els habitants d'aquella terra eren despietats i salvatges com bèsties, i va esforçar-se de valent a adoctrinar-los, a educar-los i a convertir-los a la fe de nostre senyor Déu Jesucrist, i sovint els parlava de les penes de l'Infern i de la glòria del Paradís per deslliurar-los de les misèries i els pecats, i confirmar-los en la vida veritable, però tot això a ells tant se'ls en donava, perquè deien que no es creurien res fins que alguns d'ells no ho veiessin amb els seus propis ulls, és a dir, la glòria dels salvats i les penes dels condemnats, i no volien fer-li cas, malgrat que ell servia Déu.

I per això el bon home va començar a fer dejuni, a vetllar i a resar a Déu amb gran devoció, així com moltes altres coses profitoses per a la salut de les ànimes

d'aquell poble. I Nostre Senyor se li va aparèixer tal com se li havia aparegut altres vegades, i li va donar el llibre dels Evangelis i un bastó, anomenat el bastó de Jesús, perquè ell l'havia lliurat al seu servidor, i la seva mateixa vida és testimoni de com aquell bastó i aquell llibre són els atributs que demostren que ell és l'apòstol d'Irlanda. I llavors Nostre Senyor el va dur a un lloc desert i li va ensenyar una cova molt fosca, i li va dir que qui hi entrés confessat, penedit i amb el cor pur, un dia seria lliure de tots els seus pecats en un dia i en una nit, i veuria els turments dels condemnats i els goigs i la glòria dels salvats. I això va ser el que el Senyor va dir a sant Patrici, i tot seguit va desaparèixer, i el bon home es va posar molt content pel que li havia dit Nostre Senyor quan li havia mostrat la cova perquè pogués convertir la gent.

I després d'allò va fer construir una església molt a prop d'aquell lloc, va dotar-la d'una canongia regular i va posar unes bones portes a la cova. Aquella illa està envoltada per les aigües d'un gran estany molt profund entorn de la cova, i hi va fer construir un cementiri, i va fer tancar la cova amb pany i forrellat perquè ningú no hi pogués entrar sense permís, va fer construir muralles en direcció a orient, i va donar la clau al prior de l'església perquè la guardés. I en l'època de sant Patrici molta gent va entrar a la cova

per fer-hi penitència pels seus pecats, i quan en tornaven, deien que havien vist l'Infern i que havien passat turments grans i dolorosos, i que havien vist glòries molt grans i també molts goigs.

I sant Patrici, mentrestant, feia recollir per escrit tots aquells testimonis a l'església, i després va aplegar el poble i els va explicar tot el que havien vist els que hi havien entrat, totes aquelles coses meravelloses, i és per això que s'anomena la cova de Sant Patrici o cova del Purgatori, perquè s'hi purguen els pecats. Com que Nostre Senyor va voler mostrar-la primer a sant Patrici, també s'anomena el Purgatori de Sant Patrici. I en aquesta terra hi ha diversos monestirs grans i solemnes d'aquest orde, més grans fins i tot que els del Purgatori.

El primer prior que va tenir aquesta església, que era un home molt respectable i de bona vida, va fer-se fer una habitació a prop del dormitori on dormien els canonges, perquè era molt vell i només li quedava una dent, i no volia que els joves el menystinguessin o el molestessin pel fet de ser vell —sant Gregori diu que el vell, encara que estigui sa, sempre està malalt per culpa de la seva vellesa. Els joves d'allà el visitaven sovint i, per divertir-se, li deien:

—Pare, quant de temps voldríeu estar en aquest món?

I ell els responia:

—Fills meus, jo m'estimaria més, si Déu vol, anar-me'n d'aquest món que no pas estar-hi gaire més temps, perquè aquí no hi ha res més que dolor i misèria, i a l'altre món només hi trobaré glòria.

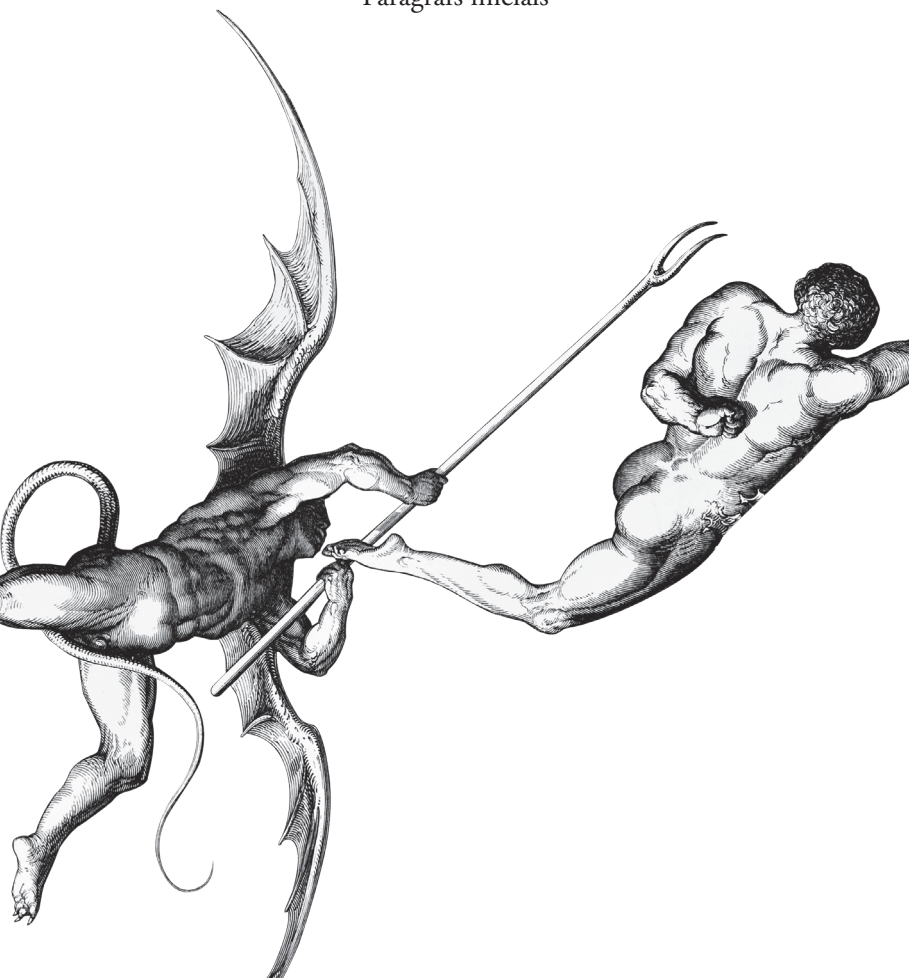
I aquells que l'hi demanaven sovint sentien els àngels cantant a l'habitació d'aquell bon home, i les cançons deien així: «Tu ets beneït, i beneïda sigui la dent de la teva boca, que no tasta aliments exquisits.» Perquè l'home només menjava pa sec, tal com es fa en aquella terra, on es fa de civada, i d'aquest pa en mengen deu o dotze vegades, només ocasionalment; ni mengen pa ni beuen vi, sinó que viuen només de carn de bou i beuen aigua. I els grans senyors beuen llet, tal com us explicaré amb més detall quan arribi el moment. Així doncs, l'home bevia aigua freda, i finalment va traspasar i va anar amb Nostre Senyor, com ell sempre ho havia volgut.

En l'època de sant Patrici, i també més tard, es feia posar per escrit tot el que ell havia vist d'aquells que havien entrat a la cova, perquè alguns hi anaven i no en tornaven mai, i és per això que es perdien, perquè la seva fe no havia estat prou ferma.

El costum és que només s'hi pot entrar per purgar els pecats i amb el permís del bisbe o de l'arquebisbe, que és el cap de l'Església d'Irlanda i de la diòcesi on hi ha el Purgatori. Quan aquell que hi vol entrar hi arriba, ha de parlar amb el bisbe o l'arquebisbe i els ha de fer saber les seves intencions: en primer lloc, li aconsellen que no hi entri per res del món, i li diuen que molts dels que hi han entrat no n'han sortit mai. Si l'home no vol fer-se enrere, li donen una carta i l'envien al prior de l'església, i quan el prior l'ha llegit i ell li ha explicat les seves intencions, li nega l'entrada i li aconsella amb vehemència que no hi entri i que triï una altra penitència, perquè molts hi han entrat i no n'han tornat mai més, i fins i tot hi han mort. Així mateix, el prior l'amonesta i, si veu que no el pot fer canviar d'opinió, el fa entrar a l'església i l'obliga a fer penitència i a pregar durant una estona. Al cap d'un temps, convoca tots els clergues que pot d'aquell lloc per cantar una missa de bon matí a l'església, i la persona que vol entrar a la cova rep el cos de nostre senyor Jesucrist i aigua beneïda, tal com sant Patrici va deixar establert i estipulat. I després el prior el condueix amb tots els clergues a la porta del Purgatori en una gran processó, cantant lletanies, i tot seguit obre la porta i li recorda els perills que hi ha allà on vol entrar, i com els esperits malignes li sortiran a l'encontre i

**VERSIÓ ORIGINAL
EN CATALÀ ANTIC**

Paràgrafs inicials

In nomine sancte et individue Trinitatis. Amen. En l'any de la nativitat de nostre senyor Jesucrist 1398 [*i. e.* 1397], les vespres de Nostra Dona de Setembre, obtinguda la benedicció del papa Benet, jo partí de la ciutat d'Avinyó, jo, Ramon, per la gràcia de Déu vescomte de Perellós e de Rodes, senyor de la baronia de Ceret, per anar a Purgatori de Sant Patrici.

Per tal que tots los homes d'aquest món desitgen de saber coses estranyes e meravelloses, com sien pus plaents naturalment que aquelles que hom pot saber per oir dir, per aquesta raó jo, qui en mon jovent fui noirit amb lo rei Carles, rei de França, amb lo qual mossènyer mon pare me lleixà, lo qual era son almirall e cambrer, en aquella cort, amb tots los escuders e cavallers de son reialme e d'altres reialmes cristians, sí

volia jo ésser informat de les coses meravelloses e estranyes que són per lo món, car aquí ne venien de moltes parts, e haguí lo cor molt elevat a saber per vista ço que havia oït dir-hi a diverses cavallers e a altres gents. E de fet jo me metí a seguir les aventures del món per totes les terres de cristians e d'infels, tant de sarraïns com d'altres de diverses sectes que són en lo món, on raonablement hom pot anar. En tant que, per la gràcia de Déu, la major partida de les coses que jo havia oïdes dir, estranyes e meravelloses, jo he vistes tant en terra quant en mar, i d'aquelles que he vistes puc fer verdadera fe. E he sostengut grans perills, despens e treballs, tant en terra com en mar, e he preses e sofertats en terres d'infels e de cristians, les quals recitar no pens, com no es faça a la matèria que seguir vull, tocant lo viatge de Sant Patrici, que és en les encontrades d'Hibèrnia; lo qual viatge, amb l'ajuda de Déu, he fet e complit aitant com home jamai n'hi haja fet depuis la mort de sant Patrici.

E açò contaré enterament en quatre maneres: primerament, per què sant Patrici ordenà lo Purgatori; segonament, per qual raó jo me metí en lo cor d'entrar en lo dit Purgatori; terçament, en qual partida és; quartament, les coses que jo he vistes ni trobades en lo dit Purgatori, e aquelles que revelar-se poden, car coses hi ha que no són plaents pas a Déu que per mi

sien revelades, car no és expedient ni a Déu plaent, ni no ho vol per lo perill que se'n podria seguir a mi ni an aquells que serien revelades, la qual cosa seria irreparable.

En lo temps que sant Patrici predicava lo sant evangelí en Hibèrnia, la qual nos apellam Irlanda, e com ell fermàs sa predicació per meravelloses miracles de Nostre Senyor, sant Patrici trobà la gent d'aquella terra així dura e salvatge com si fossen bèsties, e mès-hi molt gran treball e pena a les endoctrinar, e ensenyar-les e convertir a la fe de nostre senyor Déu Jesucrist; e sovint los parlava de les penes d'infern e de la glòria de paradís per retornar-los de les llurs misèries e de los pecats, e confirmar-los en bona vida; mes tot açò no los valia res, car ells deïen que no en creurien res sinó que alguns d'ells ho veessen, ço és a saber, la glòria dels bons e la dolor dels mals, ni no se'n volien tenir per a manament de sant Patrici, lo qual havia la intenció devers Déu.

E per ço lo bon prohòme començà a dejunar, e a vetllar e a fer oracions a Déu molt devotament, e molts d'altres béns per la salut de les ànimes del poble. E Nostre Senyor li aparé així com d'altres vegades havia fet, e li donà lo llibre dels evangelis e un bastó, que l'apellen

lo bastó de Jesús, per ço que ell lo donà a son servidor, e en la sua vida mateixa ne fa testimoni com aquell bastó e aquell llibre és senyal que ell és apòstol d'Hibèrnia. E après Nostre Senyor lo menà en un desert e li mostrà una fossa fort escura, e Nostre Senyor li dix que qui entraria dedins confés e penedent e pur de coratge seria quití lo jorn natural de tots sos pecats, e veguera los turments dels malvats e los goigs e la glòria dels bons. E açò dix Nostre Senyor a sant Patrici, e puis Nostre Senyor se despartí e lo prohóm fo fort alegre de ço que Nostre Senyor li hagué dit quan li hagué mostrada la fossa perquè ell pogués convertir les gents.

E depuis ell fe començar una església ben prop d'aquell lloc, e mès-hi una canongia regular, e fe a la fossa bones portes, e tota l'illa és closa d'aigües d'un gran estany ben pregon entorn la fossa, e fe-hi fer un cementeri, e fe-hi fer la porta e tancar amb clau, per tal que negun no hi entràs sens llicència, e fe fer devers orient bons murs, e la clau comanà a guardar al prior de l'església. E moltes gents entraren en la fossa en lo temps de sant Patrici per fer penitència de llurs pecats, e deïen, quan eren tornats, que havien vist infèrn e havien passats grans turments e doloroses, e sí havien vistes molts grans glòries e molts goigs.

E sant Patrici faïa metre los reports en escrit dedins l'església, e après ell recomanà al poble e los contà

totes les coses que havien vistes per los testimonis d'aquells que hi eren entrats, totes aquestes coses meravelloses; e per ço és apellada la fossa de Sant Patrici e de Purgatori, per ço que hom hi purga sos pecats. E per ço que fo mostrada primerament a sant Patrici per Nostre Senyor, s'apella aitambé lo Purgatori de Sant Patrici. E d'aquesta religió ha diversos monestirs en la dita terra de Hibèrnia, grans e solemnes, majors que aquells de Purgatori.

E lo primer prior que fo de la dita església, que era molt prohom e de bona vida, se fes fer una habitació de prop lo dormidor on dormien los canonges, car ell era molt vell e no havia sinó una dent sola, e no volia pas que los joves l'haguessen en despit per ço de sa vellesa, e que no li fessen negun enuig, car sant Gregori diu que, no obstant lo vell, on que no sia malalt, sí és ell tot jorn enferm per sa vellesa; e dels joves de llaïns lo visitaven sovint e li deïen per plaer: «Pare, quant volríeu vós estar en aquest món?» E ell los responia: «Mos fills, jo amaria més, si plaïa a Deu, departir d'aquest món que estar-hi llongament, car no hi haguí jamás sinó dolor e misèria, e en l'altre món no trobaré sinó que glòria.»

E aquells que lo li demanaven sovint havien oït cantar los àngels en l'habitació del prohom, e les cançons eren e deïen aital: «Tu ets beneït e beneïda sia la

Tast de Clàssics és una invitació
a descobrir els nostres clàssics i a gaudir-ne.
Si us ha agradat, us convidem a llegir
els altres títols de la col·lecció.

TAST DE CLÀSSICS

Volums publicats

Jordi de Sant Jordi, *Poesia*, versió de Carles Duarte
Ausiàs March, *Poesies escollides*, versió de Josep Piera

Bernat Metge, *El somni*, versió d'Alba Dedeu

Isabel de Villena, *Jesús i les dones*, versió de Marta
Pessarrodona

Joan Roís de Corella, *Perills d'amor*, versió d'Eduard
J. Verger

Anselm Turmeda, *Disputa de l'ase*, versió d'Albert Mestre
i Marta Marfany

Joanot Martorell i Joan de Montpalau, *Lletres de batalla*,
versió de Joan-Lluís Lluís

Bernat Desclot, *Crònica de la croada contra Catalunya*,
versió de Miquel Desclot

Ramon Muntaner, *L'expedició dels catalans a Orient*,
versió de Jordi Llavina

Ramon Llull, *Accidents d'amor*, versió de Pere Antoni Pons

Ramon Llull, *Arbre exemplifical*, versió de Jaume C. Pons
Alorda

Ramon Llull, *Llibre d'amic i amat*, versió de Sebastià
Alzamora

Pere el Cerimoniós, *La guerra contra el rei de Castella*
(1356-1366), versió de Raül Garrigasait

Jafudà Bonsenyor, *Llibre de paraules i dites de savis i filòsofs*,
versió de Manuel Forcano

Guillem de Torroella, *La faula*, versió de Lola Badia

Jaume I el Conqueridor, *Com vaig arribar a ser rei*,
versió de Raül Garrigasait

*La filla del rei d'Hongria i altres contes truculents de l'Edat
Mitjana*, versió de Gemma Pellissa

Curial e Güelfa, versió de Lluís-Anton Baulenas

Cristòfol Despuig, *Los colloquis de la insigne ciutat
de Tortosa*, versió de Joan Todó

Ramon Llull, *Desconhort*, versió de Miquel Desclot

Guillem de Cabestany, *Cançons, vida i llegenda del cor
menjat*, versió de Francesc J. Gómez

La comtessa fidel i altres amors tèrbols de l'edat mitjana,
versió de Gemma Pellissa

Ramon de Perellós, *Viatge al Purgatori*,
versió de Xavier Mas Craviotto

**Tens a la mà l'edició contemporània
d'un dels viatges al més enllà més famosos
de la nostra literatura.**

La versió que presentem és de Xavier Mas Craviotto, que ha traslladat tota la força, els colors, les imatges i la vivesa d'aquesta història al català dels nostres dies.

Aquesta novel·la, única obra coneguda de Perellós, és una petita joia de la prosa narrativa catalana de finals del segle XIV. L'autor hi combina d'una manera prodigiosa la narrativa de viatge cavalleresc i la crònica històrica amb la fabulació entorn del més enllà, una qüestió que, en l'època, desvetllava un profund interès entre tota mena de públic.

A mitjan 1386, l'infant Joan, imminent rei Joan I, va demanar al vescomte Ramon de Perellós i de Roda, un dels seus homes de confiança, que li aconseguís tota la informació que pogués sobre un cavaller que suposadament havia anat al Purgatori de Sant Patrici i sobre tot el que hi havia vist. En el relat que en surt, llegim com Perellós haurà de fer front a la temptació constant del mal i hi veurà dimonis, una roda de foc, metalls fosos, una casa fumejant i un pont glaçat, entre d'altres turments, però també una terra vastíssima plena de prats, flors oloroses, arbres exuberants i una resplendor més brillant que la del sol.

Endinseu-vos, acompanyats de Mas Craviotto, en aquest viatge d'anada i tornada a l'altre món.

www.editorialbarcino.cat

EDITORIAL BARCINO

FUNDACIÓ CARULLA

9 788416 726370